

Nr 795

Av herr **Regnéll m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 37, med förslag till godkännande av 1965 års europeiska överenskommelse till förhindrande av rundradiosändningar från stationer utanför nationella territorier, m. m.*

I proposition nr 37 framlägges förslag om ytterligare skärpning av nu gällande lagstiftning om rundradiosändningar.

De invändningar mot lagstiftningen, som har framförts såväl under riksdagsbehandlingen av frågan i vårt land som under motsvarande debatter i Nordiska rådet och Europarådet, är mycket otillfredsställande redovisade i propositionen. Invändningarna spänner dock över ett brett register.

Det har hävdats att en lagstiftning av denna art kommer i konflikt med yttrandefriheten (debatten i Europarådets rådgivande församling den 28 januari 1965). Det har — bl. a. av justitierådet Söderlund vid lagrådets behandling av lagförslaget den 22 februari — uttalats betänkligheter mot att bestraffa utom riket begånget brott, såvida det inte är straffbart också enligt gärningsortens lag. Mot straffbestämmelserna för medverkan har rikstatts välgrundad kritik, liksom mot de i lagförslaget ursprungligen tänkta långtgående förverkandebestämmelserna.

Som utgångspunkt för de nya skärpningarna tas i propositionen 1965 års europeiska överenskommelse till förhindrande av rundradiosändningar från stationer utanför nationella territorier. I propositionen kommenteras över huvud taget inte det märkliga förfarandet vid ministerkommitténs framläggande av denna konvention för Europarådets rådgivande församling. Till skillnad från vad som normalt är fallet remitterades överenskommelsen inte till församlingen för yttrande.

I Europarådets rådgivande församlings rekommendation (nr 1965: 422) säges bl. a., att det enda som enligt församlingens mening motiverar en internationell reglering av telekommunikationer är den begränsade tillgången på frekvenser och frekvensband. I motsats till denna grundtanke innebär det nu aktuella lagförslaget att ingen skillnad göres mellan sändning som orsakar störning och annan sändning.

De anförda synpunkterna innebär enligt vår uppfattning en vägande kritik redan av nu gällande lagstiftning. En ytterligare skärpning av denna ter sig helt omotiverad.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 37 såväl i fråga om godkännande av den ifrågasvarande konventionen som i fråga om förslagen till lag om förbud mot rundradiosändningar på öppna havet och till lag angående ändring i lagen den 3 maj 1946 (nr 172) om radioanläggningar m. m.

Stockholm den 2 mars 1966

C. G. Regnéll (h)

Sten Sjöholm (fp)

Bertil Rubin (mbs)
